

# „ELITY“ V DAVO-„ELITÁŘSKÉ“ SPOLEČNOSTI

- CZ24 News | 9. března 2022

Koncepce sociální bezpečnosti se zakládá na tom, že by „každá kuchařka měla umět řídit stát“. Jinými slovy, že by obyčejní lidé měli mít znalosti o řízení, které jsou jim upírány, aniž by to vůbec tušili. Sama koncepce je fakticky nauka o řízení s filosofickým dosahem, který je pro správné pochopení fungování světa nezbytný. **Vlastně už jen ta samotná myšlenka, že ve světě je ve skutečnosti všechno o řízení, dokáže změnit myšlení lidí a jejich pohled na věci a život okolo nich.** To, čemu dříve nepřikládali žádný význam, nebo považovali za něco, co se děje samo o sobě, je najednou z tohoto pohledu řídicí proces. A každý takový řídicí proces je přece možné ovlivňovat a směřovat ho. Davo-„elitářská“ společnost je založena na tom, že úzká skupina lidí parazituje na životě a práci větší skupiny lidí (*neuvědomělého davu*). Obrazově tomu nejlépe odpovídá to tradiční schéma pyramidy (*i když v jejím menším průřezu se vždy jedná o další menší pyramidku, takový svého druhu kurník – kde ti nahoře... na ty dole a mnohdy jim to ke štěstí stačí, a vůbec si přitom neuvědomují, že z širšího pohledu sami nejsou nic jiného než otroky, a pokud by jimi být přestali, jejich život by se skokově kvalitativně zlepšil*). Jenže aby ta menšina parazitovat dokázala, musí tu většinu buď něčím zastrašit – jako otrokář otroka silou – nebo to zařídit tak, aby si to ta většina neuvědomovala, či to považovalo za „normální“ běh života.

Představte si sebe na místě takových „elit“ a zamyslete se, jak byste zorganizovali život společnosti, aby se vám a vašim potomkům dostávalo vždy jen výsadního postavení s tím, že si ho dlouhodobě dokážete udržet a na všechno, co by ho mohlo ohrozit dokážete zareagovat v předstihu. **(A tím v předstihu jsou myšlena v určitých procesech celá staletí! Potom můžete od obyčejných lidí slyšet: „Takto to přece funguje odjakživa.“ Skutečně? A od kdy počítáte to své „odjakživa“?!)**

**I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!**

**CHCI PŘÍSPĚT**

Je velice těžké tohle vysvětlit lidem, kteří se nikdy nad něčím takovým ani nezamýšleli a je to bohužel i slabé místo, kde různé smyšlenky mohou spoustu lidí odradit od dalšího studia tohoto směru. Slovo „elita“ je v uvozovkách, protože v davo-„elitářské“ společnosti jsou vždy ti, kteří jsou za „elity“ považováni, tedy ti, kteří řídí společnost z vyšších funkcí už z podstaty věci parazity. Udržují systém, který je na parazitování založen a obyčejným lidem životní podmínky zlepšují vždy jen pod tlakem společenským a pod tlakem technického rozvoje, přičemž vždy jen v minimální míře. To je totiž v davo-„elitářské“ společnosti nezbytnou podmínkou pro udržení si svého nadřazeného postavení. Pokouší-li se tedy někdo ve svém dělení přidávat těmto „elitám“ lidský rozměr, jedná se o chybné hodnocení chování cizího řídicího subjektu vedoucí k chybným závěrům o cílech jeho řízení, což potom vede k chybným reakcím na toto řízení, tj. k nedosažením cílů svého vlastního řízení.

Uvědomme si, že budeme-li my řídit s určitými cíli – zlepšit životní podmínky většiny lidí – musíme zákonitě narazit na odpor „elit“. Jenže nás je víc, naše cíle jsou pravověrné, založené na pravdě a v tom je naše síla. Náš nepřítel v podobě „elit“ je nucen se ve svém řízení opírat o lži, jinak by se mu nemohlo podařit dosáhnout svých cílů, kterými je parazitovat na většině. Pokud si tohle většina „obyčejných“ lidí uvědomí, nebudou mít šanci ani přes své rozsáhlé znalosti obstát. **„Po jejich ovoci poznáte je!“**

A teď se tedy podíváme na strukturu „elit“ jako takových v dnešní době (tu nejjednodušší a nejobecnější). Valerij Viktorovič Pjakin z hlediska řízení podle mne „elity“ rozdělil logicky, tak, jak se v tom proměnlivém světě nejlépe dají z hlediska obecného chodu věcí rozlišit a tím pádem i pochopit jejich jednání (rozlišit jejich řízení a jeho cíle). Dělí je na globální „elitu“ a státní „elity“. Uvědomte si, že tyto pojmy se mohou v průběžném řízení různě prolínat. Je určité tvrdé jádro globální „elity“, které se zřejmě nemění. Potom jsou státní „elity“, které jsou orientovány především na stát, na kterém parazitují, kde mají své zázemí. Tyto „elity“ ta globální využívá jako svůj nástroj, a protože má více znalostí, více zdrojů, dokáže je do určité míry ovládat. To „do určité míry“ je také důležité. Tj. řízení je nastaveno tak, aby se tyto státní „elity“ udržely u moci, dokud to vyhovuje cílům řízení globální „elity“. Samy státy v jejím řízení také hrají určitou specializovanou roli. Jestliže je úkolem globální „elity“ udělat ze státu pod jménem Spojené státy světového čteníka, jehož rukama bude ovládat svět, jak to udělá? Bude se snažit, aby tento nástroj měl k dispozici co nejvíce zdrojů ze zbytku světa a z jeho státní „elity“ si vytvoří fakticky nadnárodní nástroj sloužící k ovládnutí světa. To přidá státní „elitě“ USA ten nadnárodní rozměr, díky kterému je mnohými považována za globální „elitu“. Jenže tomu tak není. Její znalosti tomu neodpovídají. Je stále jen nástrojem v rukou jiných. Je úzce specializovaná, stejně jako většinová společnost, aby nedokázala proniknout do tajů celosvětového řízení. A to je to, co potom mnohé „analytiky“ mate.

A teď se dostáváme k tomu „do určité míry“. Uvedeme si ten konflikt řízení na příkladu státní „elity“ využívané jako nadnárodní nástroj, ovšem obecně to platí i pro nižší úrovně řízení ovládané těmi vyššími. Tím, že je státní „elita“ využívána jako nadnárodní nástroj, se jí přece jen dostává více informací i více zdrojů než „obyčejným“ státním „elitám“. Začne to tedy časem přičítat svým schopnostem řídit a má tendenci v řízení přijímat taková rozhodnutí, jaká jsou v rozporu se záměry globální „elity“. Jestliže se navíc globální „elita“ rozhodne přemístit centrum koncentrace řízení ze Spojených států jinam, například do Číny, dá se očekávat, že se to státní „elitě“ USA líbit nebude, neboť i přes svou omezenost si začne uvědomovat, že jí řízení a tím pádem i zdroje, které jí do této chvíle jako parazita velmi dobře živily, začínají proklouzávat mezi prsty. Začne se tomu bránit. A to je to, co se V. V. Pjakin dlouhodobě snaží svým posluchačům vysvětlit s poukazováním na různé události ve světě. Může se mýlit v interpretaci některých aktuálních dějů a přičítat je chybně těm či oněm skupinám „elit“, ale nemýlí se v nadřazeném, obecnějším hodnocení stávajícího dění, což ho vždy časem nasměruje správně, když se mu díky rozvoji stávajících procesů dostane více informací. A pokud se někdo pokouší rozdělovat „elity“ jinak, přičítat jim „lidské“ motivy v cílech jejich řízení, musí to skončit neúspěchem jeho řízení. Nebo je také druhá možnost, že to dělá cíleně, aby lidi mátl. „Elity“, které si chtějí udržet své nadřazené postavení, nikdy „lidské“ motivy mít nemohou. A pokud v určité chvíli podpoří někoho, kdo takové motivy mít může – Rusko – je to vždy jen z bezvýchodnosti, kdy prostě zvolí ze svého hlediska menší zlo. Neboť zcela přijít o řízení by je úplně vyřadilo z možnosti o něčem rozhodovat.

**Takže když si to shrneme. Je třeba posuzovat známé dějiny i současné dění vždy z toho hlediska, že se jedná o boj obyčejných lidí o lepší život proti „elitám“, které jim ten lepší život nechtějí dopřát, protože by tím přišly o své výsadní postavení. Zbytek už je o tom, že ti obyčejní lidé o tom z tohoto úhlu pohledu vůbec nepřemýšlejí, či se domnívají, že současná situace je „normální“ život a ani nemají snahu něco chtít měnit. Což je ovšem opět jen výsledkem dobrého řízení a propagandy „elit“. A zde už nezbyvá, než aby si ti obyčejní lidé**

## rozšířili vědomosti o tom, jak mohou být a jak jsou ve skutečnosti manipulováni.

Chtěla jsem to pojmut co nejobecněji, proto se nepouštím do nějakého podrobnějšího vysvětlování s poukazem na historické reálie, či současné dění. Podstatné je, že tu je globální „elita“ (**globální prediktor** – který dokáže predikovat budoucí dění a podle toho orientovat své řízení – viz řídící schéma prediktor-korektor\*) z vrcholku pyramidy, která jako své poskoky využívá státní „elity“ jednotlivých států a přidává jim dle své libovůle větší či menší rozsah odpovědnosti (nadnárodní dosah činnosti).

\*(Uzavřené systémy a schémata řízení, kapitola

6.7 <http://leva-net.webnode.cz/products/zaklady-sociologie/>)

Objektivní dělení „elit“ je tedy na **globální** – sledující globální cíle a státní „**elity**“, které jednak sledují globální cíle v té míře, v jaké je k tomu globální „elita“ schopná tyto státní „elity“ nasměrovat a jednak své vlastní, které se ve velké míře opírají o zdroje jejich státu, proto **státní „elity“**. A tam se mohou jejich zájmy někdy s těmi globálními křížit, ať už kvůli uvědomělému či neuvědomělému chování dané státní „elity“. Vytvořil se zde jistě i okruh „elit“ kosmopolitních, ale to je jen specifická množina, neboť v ní jsou zahrnuty globální „elity“ i ty státní, které jsou v nadnárodních nástrojích používány jako jejich „ovládací prvky“. Tam už je nutné zohlednit, nakolik jejich „státní zájmy“ zaostávají za těmi „kosmopolitními“ (nadnárodní společnosti). Nepatří-li ke globální „elitě“, je jejich působení v těchto nástrojích stejně jen dočasného charakteru, a potom se buď odeberou na zasloužený odpočinek či jsou eliminovány jako už neužitečný spotřební materiál, nebo prostě odstaveny, takže se vrátí do lůna některého státu a stanou se opět stánými, udrží-li se vůbec nadále na úrovni „elit“.

Další přiřazování konkrétních osob, struktur a tak dále k těm či oněm „elitám“ a odhalování jejich cílů je již velice subjektivního charakteru. Zde je nejlepším směrovacím prvkem uvědomovat si tu základní skutečnost, že v davo-„elitářské“ společnosti je cíl „elit“ jen jeden – udržet se na vrcholu, ať už jsou v rámci pyramidy na jakékoliv úrovni. A cílem obyčejných lidí je odhalovat pravdu a snažit se zlepšit životní podmínky své i svého okolí (rodina, stát...). Znovu připomínám tu základní pravdu: „**Po jejich ovoci poznáte je.**“ A jestliže se objektivně životní podmínky lidí nezlepšují, je reálně cílem těch u řízení jim ty životní podmínky nezlepšovat (*Zde poprosím nezaměňovat technický pokrok za ten společenský. To, že dnes máme mobily, neznamená, že společenské zřízení je spravedlivější, než bylo za socialismu. Pozdní socialismus z toho také vynechte, protože tam už „elity“ převzaly řízení a cíleně ho diskreditovaly*). Jako konkrétní příklad z dnešní doby se dá uvést zcela uměle vyvolávaná energetická krize v Evropské unii, kterou pocítí na své peněženice každý.

Je tu ještě jeden prvek, který jsem doposud nezminila a tím je Bůh, tedy to nejvyšší nadřazené řízení zahrnující v sobě všechny ostatní. Ateisté to mohou pojmut jako kolektivní vědomí lidí fungující nezávisle na jednotlivcích, ale zároveň zohledňující jejich kolektivně, třebaže mnohdy neuvědoměle, sledované cíle směřující jednoznačně k větší lidskosti. A to je ta strelka, kterou se můžeme ve svém jednání řídit. Naši ladičkou je v tomto ohledu naše svědomí a stud. Protože žádný z mravenečků v mraveništi nemůže mít úplně všechny informace, aby je zohlednil ve svých krocích, ve svém dílčím řízení, musí se spolehnout na tuto strelku, která mu v kritických okamžicích napoví, co by měl dělat.

AUTOR: Irena

[ZDROJ](#)